

19 maart 2023 (4de zondag van de vasten)

Didier Croonenberghs o.p.

*“Tot een oordeel ben ik in deze wereld gekomen,
opdat de niet-zienden zouden zien
en de zienden blind worden”*

Misschien heeft u al gehoord van het boek “La disparition” (De Verdwijning). Een boek van 300 bladzijden, op het eerste gezicht heel normaal. Het is eigenlijk een bijna onleesbaar boek... vooral als u de belangrijkste leessleutel kent. De briljante auteur, Georges Perec, schreef het zonder ooit de letter "e" te gebruiken. Een tour de force!

Het meest amusante is dat de literaire critici —die de sleutel tot het begrijpen van het boek niet hadden opgemerkt— het bij publicatie als een gewoon boek presenteerden. Integendeel, als je de sleutel tot het begrijpen van het boek kent, zie je duidelijk maar één ding in dit boek als je het leest: het gebrek ervan, wat ontbreekt, de letter "e"...

Het lezen van dit boek is als het lezen van ons leven. Soms missen we onze gebreken, en zijn ze licht te dragen. Maar vaak richten we ons alleen op wat we missen, op onze gebreken. Of op wat bij anderen ontbreekt. We zien wat we *niet* hebben, in plaats van te kijken naar wat we wel hebben.

De Farizeeën confronteren de blinde man met zijn verleden, zijn tekortkomingen. Zij proberen het onverklaarbare te verklaren. En ze stellen de vraag “hoe?”, een woord dat 7 keer voorkomt in de tekst. De Farizeeën beperken de blinde tot zijn gebrek, zijn handicap, ze definiëren hem door zijn tekortkomingen, ze beperken hem tot zijn verleden... “Farizeeër zijn” is

in de ander zien wat hij verkeerd of niet gedaan heeft, hem opsluiten in een vorm van schuld.

In dit evangelie stelt Jezus een heel andere weg voor, die naar de toekomst kijkt. Hij nodigt ons uit om de blindheid van ons hart te laten vallen. Zoals Adam, gevormd uit klei en verzezen uit de aarde, herschept Christus de blinde in ons; hij geeft geen gemakkelijke en eenvoudige antwoorden zoals de Farizeeën, maar komt de mensheid in onze ogen zetten, de toekomst in onze blik.

*“Als gij blind waart, zoudt gij geen zonde hebben,
maar nu gij zegt: wij zien, blijft uw zonde.”*

Laten we dus niet te snel de steen werpen naar die Farizeeën die verblind zijn door hun eigenbelang! Behoren wij niet soms tot degenen die beweren beter te zien dan anderen? Zijn er hier geen mensen die ervan overtuigd zijn dat zij de *waarheid* in pacht hebben? Door het feit zelf van deze overtuiging, blijven ze in het gemisse... Is het niet zo dat degenen die het meest therapie nodig hebben, degenen zijn die zeggen dat ze die niet nodig hebben!

Maar aan de andere kant, zijn er hier geen mensen die verloren zijn, die dat niet durven zeggen. Zij zien niet helder over zichzelf, over hun toekomst. Zij zien niet helder... en toch zijn zij “helder”, zegt Christus ons. *“Nu zijt gij licht door uw gemeenschap met de Heer. Leeft dan ook als kinderen van het licht.”* schrijft Paulus. Zelfs als wij niet helder kunnen zien —zelfs als wij geen antwoorden hebben op onze vragen— kunnen wij licht zijn voor anderen. Door onze zorgzame aandacht, die geen antwoorden biedt, maar een geliefde teder begeleidt.

Laten we vandaag onze ogen sluiten voor al die zekerheden die ons opsluiten en ons een veilig gevoel geven, om ons hart beter te openen voor het onbekende van God, die ons bevrijdt. *“Ontwaak, slaper, sta op uit de dood en Christus' licht zal over u stralen.”* Amen.